

KRUH

Kruh je res nekaj velikega. Je zdrava hrana, obnavlja nam telesne moči in nam daje novo življenje. Pri vseh verstvih je kruh nekaj svetega. Od najstarejših časov so ga uporabljali za Božjo službo.

V stari zavezi je bilo vedno v templju položenih dvanajst hlebov kruha, ki so jih vsako soboto zamenjali, kajti bili so kot znamenje zaveze z Bogom in kot znamenje, da Bog hrani in skrbi za svoje ljudstvo. Božji kruh je tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje. Jezusu so ljudje rekli: »Gospod, daj nam vselej tega kruha!« Jezus je rekel: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, ne bo lačen; in kdor vame veruje, ne bo nikoli žejen«.

Jezus je kruh izbral kot podobo, v kateri opravlja svojo življenjsko daritev. Pri zadnji večerji je prelomil kruh in ga razdelil svojim učencem ter rekel: »Vzemite in jejte, to je moje telo«. Z drugimi besedami ta stavek razložimo takole: »To sem jaz za vas. Tako kot fizično življenje potrebuje kruh, tako potrebujete mene kot duhovno hrano na vaši življenjski poti.«

Lomljenje kruha pri zadnji večerji je znamenje, ki nakazuje nasilno smrt Jezusa. Jezus, ki lomi kruh, da bi ga razdelil učencem, je sam zlomljen do smrti. Rekel je: »Vzemite in jejte, to je moje telo.« Kristjan, ki doživi, kako se v liturgiji kruh spremeni v Kristusovo telo, in ga potem sprejme v obliki hostije, naj se tudi sam spremeni. Postane naj kruh za druge ljudi, ki so potrebni ljubezni in želje po skupnosti.